

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

Neredeyse bütün eserleri dizisi: 03
William Blake – *Songs of Experience, 1794*

Yayın Yönetmeni
Kaan Çaydamlı

Türkçesi
Suat Kemal Angı

Kapak Tasarımı
Altıkırkdört Yapım / Murat (K) Bozkurt

Sayfa Tasarımı
S. K. Angı

Bu çevirinin tüm yayın haklarını sahiplendik. Tanıtım alıntılarında dışında
-makul boyutlarda- izinsiz çoğaltılması ahlak kurallarına göre ayıp,
yasalarımıza göre suç sayılmaktadır.
Böyle bir harekete kalkışmak istediğinizde önce bize
sorarsanız uygar dünya adına seviniriz.

P.S.: Tüm fotokopi fanzinler yukarıdaki açıklamadan bağımsızdırlar. Onlar
istedikleri **ALTIKIRKBEŞ** kitabını veya metnini çoğaltabilir, bozup
yeniden yaratabilirler. Okurlarımızı yasal dergileri değil “fotokopi
fanzinleri” izlemeye çağırıyoruz. Onlar sizi uçurumdan aşağı itecek güce
sahiptirler ve uçmayı öğrenmenin zamanı geldi.
Yaşasın FOTOKOPİ, Yaşasın KAOS

ALTIKIRKBEŞ YAYIN
bir Kaybedenler Kulübü tribidir.
Barbaros Bulvarı Marmara Apt. No: 68/10
Balmumcu - Beşiktaş
Tel: 0212 272 21 68
Fax: 0212 272 97 25
www.altikirkbes.wordpress.com



William Blake

(28 Kasım 1757, Londra - 12 Ağustos 1827, Londra)
İngiliz şair, ressam, oymabaskı ustası ve mistik.



Eserleri: *Poetical Sketches* by W. B. (1783), *Masumiyet Şarkıları* (1789), *The French Revolution* (1791, basılamadı, sadece bir prova kopyası var), *Songs of Experience* (1794), *The Poetical Works of W. B.* (1893, 3 cilt, der. E. J. Ellis ve W. B. Yeats; aynı isimde ikinci bir derleme, 1913, J. Sampson), *The Complete Writings of W. B.* (1957, der. Geoffrey Keynes), *The Letters of W. B.* (1968, der. Geoffrey Keynes).

Tıpkı basımları: *The Note-Book of W. B. – Called The Rosetti Manuscript* (1935, der. Geoffrey Keynes), *Blake's Illustrations to The Divine Comedy* (1953, der. Albert S. Roe), *Blake's Job: W. B.'s Illustrations of The Book of Job* (1966, der. S. F. Damon).

William Blake



Deneyim Şarkıları

Türkçesi: Suat Kemal Angı

ALTIKIRKBEŞ YAYIN

Kadıköy, 2004



SONGS
of
EXPERIENCE

The Author & Printer W Blake

Sunuş

Şimdiyi, Geçmiş ve Geleceği gören,
Yalvacın sesine kulak ver!
Kutsal Söz'ü
İşitmiş kulakları,
Cennetin ağaçları arasında gezinen.

İnançsız Ruhu çağırıyor
Ve yıldızlı kutba hükmedebilen,
Akşamın çiyinde ağlıyor,
Ve düşen düşen ışık canlanır yeniden!

Ah Dünya! Ah Dünya geri dön!
Çiyle kaplı çimenlerden fışır!
Tükeniyor gece,
Ve gün doğuyor,
Bu mahmur küteden.

Bir daha gitme,
Neden gidesin hem?
Gün ağarana dek,
Verildi emrine,
Islak kıyı,
Yıldızlı yer.



Yeryüzünün Yanıtı

Korkunç ve kasvetli karanlıktan,
Yeryüzü kaldırdı başını,
Sönmüş ışığı,
Taşlaşmış, ürkmüş!
Ve gri bir kederle kaplanmış saçları.

Islak kıyıda tutsak,
Yıldızlı Kıskaçlık,
Soğuk ve saygın tutar inimi,
Ağlarken içinde,
Eski insanların duyarım Tanrısını.

İnsanoğlunun bencil babası!
Zalim, kıskanç, bencil korku!
Sevindirebilir
Gecede zincirlenmiş olanı,
Gençliğin bakirelerini ve seher yıldızını.

Tomurcuklar ve çiçekler açarken,
Gizler mi bahar neşesini?
Tohumları eken
Gündüz mü eker?
Ya sabanı süren, karanlıkta mı sürer toprağı?

Kemiklerimi donduran,
Parçala bu ağır zinciri,
Bencil! Beyhude!
O özgür Aşk! Ebedi yıkım!
Köleliğin kuşattığı.





Kesek ve Çakıl Taşı

Aşk memnun etmeye çalışmaz Kendini,
Ne de umursar kendi iyiliğini,
Ki başkasına verir tesellisini,
Ve kederinde Cehennemin, bir Cennet kurar.

Böyle dedi, sığırların çiğnediği
Bir topak Kesek,
Ama şakıdı ırmaktaki Çakıl Taşı,
Şu uyaklı dizeleri:

Aşk yalnızca Özü arar memnun etmek,
Kendi sevinciyle kuşatmak için bir diğerini,
Başkalarının sevincinde yitirir teselliği,
Ve nefretinde Cennetin, bir Cehennem kurar.





Kutsal Perşembe

Zengin ve bereketli topraklarda,
Görülecek kutsal şey mi bu?
Sefaletle terk edilmiş bebeler,
Soğuk, tefeci bir elin beslediği.

Neşeli bir şarkı olabilir mi?
Bir şarkı, bu ürperten çığlık?
Bu denli mi sefil onca çocuk?
Yoksulluğun diyarı burası!

Güneşleri asla parlamaz,
Çorak tarlaları rüzgâra açık,
Yolları geçilmez olmuş dikenden,
Orada sonsuz kış hüküm sürer.

Çünkü nerede güneş ışısa,
Nereye yağmur yağsa,
Ne akıl almaz yoksulluk olur,
Ne bebeler aç kalır orada.

Kaybolan Küçük Kız

Kahince görüyorum
Geleceği,
Uykudan uyanacak yeryüzü,
(Gömün derinlere bu sözü)

Kalkıp arayacak
Sevecen yaratısını,
Ve zarif bir bahçe olacak
O yabancı çöl.

Yazların parladığı
Asla solmadığı,
O güney ikliminde,
Uzanır tatlı Lyca.

Yedi yaz geçti
Dedi tatlı Lyca,
Vahşi kuşların şarkısını,
Dinleyip gezmişti çok.

Tatlı uyku gel bana
Bu ağacın altında,
Nerede uyur diye Lyca?
Ağlar mı anne baba?

Yabancı çölde kaybolmuş
Küçük kızımız sizin,
Ağlıyorsa annesi,
Nasıl uyusun Lyca?

Sızlıyorsa kalbi,
Bırakın uyansın Lyca,
Eğer annem uyursa,
Ağlamayacak Lyca.

Çatıyor, çatıyor kaşlarını gece,
Bu parlak çölün üstüne,
Yumayım gözlerimi,
Doğsun izin ver ayın.

Uzanmış yatıyor Lyca,
Çıkarken yırtıcı hayvanlar,
Derin mağaralardan,
Dikkatle baktılar uyuyan kıza.

Öylece duruyordu aslan kral,
Dikmiş gözlerini bakireye,
Kutsal toprağın üstünde
Sonra başladı sıçramaya.

Uzanan Lyca'nın, leoparlar,
Kaplanlar oynuyor çevresinde,
Derken yaşlı aslan,
Savurdu altın yelesini

Ve kızın bağrını yaladı,
Ve sonra boynunu yaladı,
Gözlerindeki Melisa'dan,
Yakut yaşlar damladı,

Sıyrırken dişi aslan
İnce giysisini.
Ve taşıdılar inlerine,
Uyuyan çıplak bakireyi.



Bulunan Küçük Kız

Gider Lyca'nın anne babası,
Dökerken çöller gözyaşı,
Bütün gece keder içinde,
Kale duvarlarından aşağı.

Yorgun ve kederli,
İnleyip boğuk boğuk,
Yedi gün kol kola,
Yürüdüler ıssız yolda.

Yedi gece uyudular,
Koyu gölgeler arasında,
Rüyalarında çocukları,
Vahşi çölde aç açık.

Patikalar boyunca solgun
Saçılır düşlenen imge,
Aç susuz, üzgün, zayıf,
Yankılanır apacı çığlık

Yükselerek huzursuzluktan,
Titreyen kadın razı çoktan,
Acısıyla dermansız ayakların,
Gidemez ki daha uzağa.

Taşdı adam kadını,
Tükenmiş acıyan kollarla,
Yolları varıncaya,
Yatar durumdaki bir aslana.

Geri dönmek faydasızdı,
Derken ağır yelesi
Mıhladı onları toprağa,
Sonra yaklaştı heybetle

Koklayarak avına.
Fakat yatıştı korkuları,
Ellerini yalayınca,
Durdu sonra, sessizce yanlarında.

Büyük bir sürprizle dolu
Gözlerine baktılar
Ve şaştlar gördükleri,
Altınla kaplı ruha.

Başında bir taç vardı
Omuzlarından aşağı
Sarkmış altın saçları.
Uçup gitti tüm kaygıları.

İzleyin beni, dedi,
Üzmeyin kendinizi,
Sarayımın içinde Lyca,
Yatmış uyumakta.

Koyuldular gene yola,
Hayalin peşi sıra,
Gördüler ki uyuyan kızları,
Vahşi kaplanlar arasında.

Bugün için ıssız
Küçük bir vadide yaşarlar,
Korkmadan uluyan kurtlardan,
Ne de hırlayan aslanlardan.



Baca Temizleyicisi

Küçük siyah bir şey karlar arasında,
Ağlıyor acının notalarında!
Söyle! Annen baban neredeler?
Kiliseye dua etmeye gittiler.

Çünkü mutluydum fundalıkta,
Ve gülümsüyordum karlar arasında,
Ölümün elbiseleriyle giydirdiler beni,
Ve öğretiler acının nağmelerini.

Sanırlar ki bir kötülük yok yaptıklarında,
Hani mutluymuş ya, dans ederim, şarkı söylerim,
Ve şükretmeye giderler onlar, Tanrıya, Papaza ve Krala
Perişanlığımız üstüne bir cennet kuranlara.



Dadının Şarkısı

Çimenlikte çocuk sesleri duyulduğunda
Ve fısıltılar küçük vadilerde,
Gençlik günlerim canlanır gözümde,
Yüzüm sararır solar.

Artık eve gelin çocuklarım, güneş batıyor
Ve beliriyor gecenin çiyleri,
Baharınız gününüz oyunda heder oldu
Ve kışınız geceniz bekliyor pusuda.





Maraz Gülü

Ah Gül, hastasın sen!
Gece vakti,
Uluyan fırtınada uçan
Görünmez kurt

Keşfetti, kızıl
Sevinçten yatağını
Ve cahil, gizli sevdası
Kemiriyor canını.



Sinek

Küçük sinek,
El çırpar yazların,
Dikkatsiz elimse
Dokunup geçer.

Düşünce dirimse
Ve direnç ve nefesse,
Ölümdür
Düşüncesizlik de.

Bir sinek değil miyim
Ben de senin gibi?
Ya da bir insan değil misin
Sen de benim gibi?

Öyleyse ben,
Mutlu bir sinek miyim?
Yaşasam da,
Ölsem de.

Çünkü dans ederim,
İçip şarkı söylerim,
Kör bir el kanatlarıma
Değinceye kadar.





Melek

Bir Düş gördüm! Ne demek olabilir?
İyi huylu bir meleğin koruduğu
Bakire bir Kraliçeydim,
Akılsız acı çelmemiş hiç aklını!

Ve gece gündüz ağlıyordum,
Gözyaşlarımı siliyordu o
Ve gece gündüz ağlıyordum,
Sevincini kalbimin, ondan gizliyordum.

Derken, kanatlarını aldı ve kaçtı,
Sonra sabah gül kırmızısına boyandı,
Gözyaşlarımı sildim ve korkularımı,
On bin mızrak ve kalkanla donattım.

Çok geçmeden geri döndü Meleşim,
Boşa gelmişti, silahlıydım,
Uçup gittiği için geçliğim,
Ve ağardığı için saçlarım.

Kaplan

Kaplan, gecenin ormanlarında
 Alev alev yanan kaplan,
 Hangi ölümsüz el ya da göz,
 Kurabildi korkunç simetrini?

Hangi uzak derinlerde, hangi göklerde,
 Yandı ateşi gözlerinin?
 Hangi kanatlar üstünde uçar gözü pek?
 Nasıl bir eldir, ateşi kavrar korkmadan!

Ve hangi omuz, ne tür bilgi,
 Kalbinin kırılganlığını bükebildi?
 Hangi korkunç el, ayaklar ya da?
 Çarpmaya başladığında yüreğinin.

Hangi çekiç? Hangi zincir,
 Hangi ocaktaydı beyninin?
 Hangi örs? Hangi korkunç pençe,
 Ölümcül korkularını kucaklayabilir!

Yıldızlar kargılarını aşağıya atınca,
 Göğü sulayınca gözyaşlarıyla,
 Güldü mü görünce eserini?
 Kuzu'yu yaratan mı yarattı seni?

Kaplan, gecenin ormanlarında
 Alev alev yanan kaplan,
 Hangi ölümsüz el ya da göz,
 Korkmadan kurabilir korkunç simetrini?



Benim Güzel Gül Ağacım

Mayıs gibi hiç can sıkmaz,
 Bir çiçek sunuldu bana,
 Ama benim, Güzel Gül Ağacım var dedim!
 Ve atlayıp geçtim üstünden tatlı çiçeğin.

Sonra gece gündüz ilgilenmeye,
 Güzel Gül Ağacıma gittim,
 Fakat Gülüm kıskanmış, küsmüştü bana,
 Ve dikenleri tek tesellimdi benim.



Ah! Günebakan

Ah Günebakan! Bezmiş zamandan,
 Güneşin adımlarını sayan,
 Gezinlerin gittiği o tatlı,
 Altın ülkeyi arayan.

Genç adamlar arzudan kıvranır orada
 Ve solgun Bakire kardan kefenler içinde,
 Doğrulurlar mezarlarından ve yükselirler,
 Günebakanımın yanıp tutuştuğu yere.

Zambak

Alçakgönüllü Gül diken veriyor,
 Âciz Koyun bir boynuz korkutan,
 Ne diken ne gözdağı lekeler ışıltılı güzelliğini,
 Beyaz Zambak süreceken Aşkın keyfini.



Aşk Bahçesi

Aşk Bahçesine gittim
 Ve hiç görmediğim şeyi gördüm,
 Bir Şapel yapılmış orta yerine
 Bir zamanlar oynadığım çimenliğin.

Ve Şapelin kapalıydı kapısı
 Ve Girmeyeceksin yazılı üzerinde,
 Aşk Bahçesine döndüm böylece,
 Kaplı bir sürü tatlı çiçekle.

Ve gördüm ki, mezarlarla dolmuş bahçe
 Ve çiçekler olmuş mezar taşları
 Ve kara cüppeli papazlar yürüyor çevresinde
 Ve sevinçlerim arzularım, dikenli çalılarla kaplı.



Küçük Serseri

Sevgili Anne, sevgili Anne, bu Kilise soğuk,
Oysa meyhane hoş, sağlıklı ve ılık,
Üstelik iyi içtiğimi söyleyebilirim,
Asla böyle iyi içilemeyecek cennette.

Oysa biraz Bira verselerdi Kilisede,
Ve tatlı bir ateş, ruhlarımız doysun diye,
Şarkı söyler dua ederdik hepimiz, gündüz gece,
Ne de şaşırırdık Kilisenin yolunu o zaman.

Ki Papaz vaaz edebilirdi ve içip şarkı söyleyebilirdi
Ve mutlu olabilirdik baharda kuşlar gibi
Ve namuslu baş rahibe Lurch'un, Kilise müdavimi,
Engelli çocukları olmazdı, ne de çiroz ve tutumlu.

Ve Tanrı da, bir baba gibi sevinirdi görünce,
Çocuklarını kendi gibi hoşnut ve mutlu,
Şeytanla ya da Fıçıyla tartışmazdı bir daha,
Öperdi yalnızca, ona içki ve giysiler sunardı.



Londra

Gezinmek isterim her düzenli caddede,
Ayrıcalıklı Thames'in aktığı yere yakın
Ve rastladığım her yüzde göstermek,
Acının izlerini, zayıflığın alametlerini.

Her İnsanın her çığlığında,
Her korkmuş Yavrunun feryadında,
Her seste, her yasakta,
Kalıba dökülmüş aklın duyarım kelepçelerini.

Nasıl ağlar Baca temizleyicisi,
Dehşet saçar her kara Kilise,
Ve bahtsız Askerin iç çekişi,
Yere devirir Saray duvarlarını kanlar içinde.

Gene de en çok sokaklarda duyarım gece yarısı,
Nasıl kavurur körpe Fahişelerin ilenci,
Yeni doğmuş Bebenin gözyaşlarını,
Ve soldurur frengi, Evliliğin cenaze arabasını.

İnsan Hayali

Merhamet olmazdı bir daha,
Yoksul bırakmasaydık kimseyi
Ve Merhamete gerek duyulmazdı,
Mutlu yaşasaydı herkes bizim gibi

Ve karşılıklı korku barış getirir,
Çoğalana dek bencil sevdalar,
Zulüm örter kapanı o zaman
Ve özenle serper yemlerini.

Kutsal korkularıyla oturur
Ve gözyaşlarıyla sular toprağı,
Tevazu kök salar sonra
Altında ayaklarınının.

Derken kederli gölgesi Esrarın,
Saçılır üstünde başının
Bu Esrarla beslenir,
Ve Tırtıl ve Sinek.

Ve Hilenin meyvesini verir,
Kırmızıdır, tatlıdır yemesi,
Ve en kuytu dalında,
Yapmış Kuzgun yuvasını.

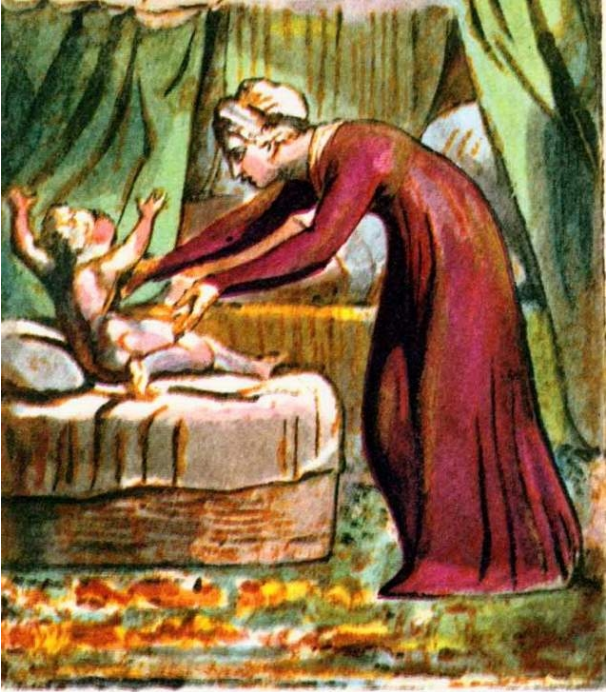
Yerin ve göğün Tanrıları,
Bulmak için onu, aradılar tüm Doğayı,
Lâkin boşunaydı çabaları,
Yetişir bu Ağaçtan sadece insan beyninde.



Yavru Keder

Tehlikeli dünyaya fırlatıldım,
Annem inliyordu! Babam ağlıyor!
Âciz, çıplak, çığ bir sesle kaval çalan,
Bulutun içinde gizlenmiş bir deli gibi.

Babamın avuçlarında çırpınırken,
Kundağımın ipleriyle boğuşurken,
Dedim ki en iyisi, bağlı ve bitkin,
Göğsünde somurtmak annemin.



Zehir Ağacı

Kızıştım arkadaşıma,
Söyledim öfkemi, dindi öfkem,
Kızıştım düşmanıma,
Söylemedim öfkemi, büyüdü öfkem.

Ve korkularla suladım onu,
Gece gündüz gözyaşlarımla
Ve tebessümlerle güneşlendirdim,
Hilekâr tatlı cilvelerle.

Ve gece gündüz demeden büyüdü,
Sonunda bir elma verdi parlak
Ve düşmanım ışıdığını gördü,
Biliyordu ki, o benimdi.

Kutbun üstünü peçeyle örttüğünde gece,
Gizlice girdi bahçeme,
Sabah mutlulukla gördüm ki,
Düşmanım serilmiş ağacın dibine.



Kaybolan Küçük Oğlan

Kimse sevmez kimseyi kendi kadar,
Ne de başkasına kendi kadar saygı duyar,
Ne de bilmesi olası Düşüncenin,
Kendinden daha büyük bir düşünce var.

'Ve Peder, nasıl sevebilirim daha fazla seni,
Ya da kardeşlerimden herhangi birisini?
Kırıntı toplayan kapı önündeki,
Küçük bir kuş gibi seviyorum seni.'

Yanındaydı ve çocuğu duymuştu Peder,
Ürperten bir gayretle kavradı saçından,
Tutup sürükledi küçük paltosundan,
Takdir etti herkes bu Papazca özeni.

Ve yüksekçe bir sunağın üstünde dedi ki,
'Bakın şu küçük şeytana!
Akıl veren biri,
En kutsal Sırrımızın yargıcına.'

Duyan olmadı hıçkırıklarını,
Boşa dövündü kederli anne baba,
Üstünden küçük gömleğini soydular
Ve demir bir zincirle bağladılar

Ve birçoqları gibi onu da,
Kutsal bir meydanda yaktılar,
Boşa dövündü kederli anne baba.
İngiltere kıyılarında böyle şeyler yaptılar.



Kaybolan Küçük Kız

Gelecek Çağın çocukları,
Okuyunca bu öfkeli sayfayı,
Bilecekler ki eski bir devirde,
Aşk! Tatlı Aşk! Suç sayılırdı.

O Altın Çağ'da,
Soğuk kışlardan uzakta,
Neşe saçardı gençlik ve bakir canlılık,
Güneşli havada çıplanmış,
Kutsal ışığa.

Dolunca genç bir çift
En saf kaygıyla,
Buluştular ışıltılı bir bahçede,
Kutsal ışık, gecenin
Perdelerini henüz kaldırdığında.

Doğan günle birlikte
Oynarlar çimenlerin üstünde,
Aileler uzakta,
Yabancılar gelmedi yakına,
Derken genç kız unuttu korkusunu da.

Tatlı öpücüklerle bitkin
Anlaşırlar buluşmaya,
Çökerken ıssız uyku
Diplerine cennetin,
Ve bitap başıboşlar, başlar ağlamaya.

Lekesiz döndü babasına
Mutlu bakire,
Ama babanın, kutsal kitap gibi
Sevecen ifadesi,
Korkuyla sarstı müşfik gövdesini.

'Ona! Solgun ve zayıf!
Konuş babanla!
Ah ürperten korku!
Ah dinmeyen dert!
Titretir ağarmış saçlarımdaki tomurcukları.'

Tirzah'a

Ne doğarsa doğsun Fani Oluştan,
 Yükselbilsin diye Özgür bir nesil,
 Emilmek zorunda Toprak tarafından,
 Öyleyse ne yapmalı seninle şimdi?

Utanç ve Gururdan varolan Cinsler
 Estiler sabahleyin ve gece öldüler,
 Fakat Merhamet Ölümü Uykuya çevirdi
 Çalışmak ve ağlamak için dirildi Cinsler.

Sen, benim Fani yanımın Annesi,
 Zulümle biçimledin kalbimi
 Ve sahte, kendini aldatan gözyaşlarıyla,
 Bağladın Gözlerimi, Kulaklarımı ve Burun deliklerimi.

Sıvadin dilimi de duygusuz balçıkla
 Ve jurnalledin beni Fani Hayata,
 Ben ki özgür kıldım İsa'nın Ölümüyle,
 Öyleyse ne yapmalı seninle şimdi?



Tinsel bir Beden olarak büyütülüyor

Okullu Oğlan

Ađaçlarda kuşlar şakırken,
 Severim yaz sabahı yataktan kalkmayı,
 Meymenetsiz avcı soluksuz bırakır borusunu
 Ve söyleşir tarlakuşu benimle.
 Ah! Ne tatlı arkadaşlıktır bu.

Ama yaz sabahı okula gitmek.
 Of! Kaçırır tüm neşeyi,
 Küçük olanlar geçirir günü,
 Acımasız köhne bir gözün emrinde,
 İç çekişler ve dehşet içinde.

Ah! Sonra durup boynu bükük,
 Saatler geçiririm kaygılı çokça,
 Ne kitabımdan bir tat alır,
 Ne de oturabilirim bilgiler çardağında,
 Islanmış kasvetli sağanak altında.

Sevinç için doğan kuş nasıl otursun
 Ve şakısının içinde kafesin,
 Korkunun teslim aldığı çocuk,
 Narin kanadını büküp nasıl sussun
 Ve körpe canlılığını unutsun.

Ah baba, ah Anne! Don vurursa tomurlara
 Ve çiçekler rüzgârda savrulursa uzaklara,
 Ya soyulursa, kederle ve üzüncü içinde,
 Neşeleri narin bitkilerin,
 Filizlendikleri gün daha,

Nasıl gelir yaz sevinçle,
 Ya yaz meyveleri nasıl belirir.
 Nasıl kutsarız olgun seneyi
 Ve devşiririz acıların yok ettiğini,
 Kavurucu kış yelleri estiğinde.

Yaşlı Yalvacın Sesi

Hazzın gençliği buraya gel
 Ve gör açılış şafağını,
 Hakikatin yeni doğmuş imgesini.
 Kuşku uzaklaşır, kaçıp gider aklın bulutları
 Cahilce tartışmalar, kurnazca sataşmalar.
 Budalalık bitimsiz bir labirent,
 Dolaşık kökler yollarını şaşırtır,
 Kaç kişi düştü oraya!
 Takılıp ölünün kemiklerine tökezlerler bütün gece
 Ve bilmediklerini hissederler nedir bu, ama önemserler,
 Ve diğerlerini de götürmek isterler,
 Götürülmeleri gerektiğinde.



